

Teorija spola

■ **France Cukjati**, dr. med., je upokojeni družinski zdravnik ter nekdanji poslanec in predsednik Državnega zbora RS. Napisal je vrsto strokovnih člankov ter tri knjige: *Od kod in kam* (2014), *Poti in stranpoti slovenske politike* (2015) in *Slovenske podobe zla* (2018).

Človek je v vsaki celici svojega telesa moški ali ženska. Vse njegovo mišljenje, govorjenje in delovanje nosi odtenek njegove spolne identitete. Če svoje moške oziroma ženske narave ne more razodeti, utelesiti, uresničiti, ostane neizpolnjen.

Foto: BS

Človek je spolno bitje

Človek je v vsaki celici svojega telesa moški ali ženska. Vse njegovo mišljenje, govorjenje in delovanje nosi odtenek njegove spolne identitete. Če svoje moške oziroma ženske narave ne more razodeti, utelesiti, uresničiti, ostane neizpolnjen. Okolje, ki njegove narave ne sprejema, postane zanj neprijetno.

Posamezen človek je nepopolno bitje. Kot govori tri tisoč let stara modrost, sta šele moški in ženska skupaj celota. Če tega dejstva ne priznava in svoje dopolnitve ne najde, je v konfliktu s svojo naravo. Da bi se razbremenil, se včasih nezavedno zateče v spremembo svojega svetovnega nazora.

Tudi v tem lahko slutimo razlog ideološkega 'salta mortale', o katerem bomo govorili v nadaljevanju.

Ideološki konstrukti

Najprej nekaj kronologije

Konec 19. in v začetku 20. stoletja so bila tudi v Avstro-ogrski (Sloveniji) ustanovljena ženska gibanja za ženske pravice (pravica do glasovanja, izobraževanja, zaposlitve itd.). Leta 1945 je bila na ustanovni skupščini Združenih narodov v San Franciscu zasnovana enakopravnost moškega in ženske. Že kmalu po koncu druge svetovne vojne je francoska feministka Simone de Beauvoir (1908–1986), ki je bila pedofilno-lezbično naravnana, postavila tezo: »Ženske niso rojene za biti ženska – in s tem biti podrejena oziroma drugačna. /.../ Biti ženska je družbeno in ne biološko dejstvo – 'ženska' je družbena izmišljotina.« To razmišljanje je doseglo višek v trditvi: »Vsa civilizacija je

iz ženske delala nesvobodno bitje (mater).« Simone de Beauvoir ni nikoli postala mati. Leta 1955 je ameriški psiholog John Money (1921–2006) po navdihu Simone de Beauvoir postavil teorijo spola, ki trdi, da se človek rodi kot spolno nevtralno bitje (uniseks bitje) in se šele kasneje pod vplivom vzgoje in okolja razvije v moškega oziroma žensko. Leta 1965 se je v Kanadi rodil Bruce Reimer kot enojajčni dvojček, ki je zaradi zdravniške napake pri obrezovanju izgubil penis, bil nato kastriran in operativno spreminjan v žensko, leta 2004 pa je naredil samomor. Pod pritiskom maloštevilnih, a zelo agresivnih homoseksualnih skupin je leta 1973 Ameriško združenje psihologov homoseksualnost nepričakovano črtalo s seznama psihiatričnih diagnoz, čeprav za to ni bilo nobenih strokovnih razlogov.

Leta 1995 je svetovna konferenca žensk v Pekingu sprejela agendo o enakosti spolov pod psevdonimom »Gender Mainstreaming« (GM), ki se sklicuje na Moneyjevo teorijo o spolu in se zavezuje radikalno feminističnemu prevzgojnemu programu, po katerem spol ni biološko dejstvo, ampak družbeno-socialni konstrukt.

Bruce

Zelo poučno je, kako je psiholog Money utemeljeval svojo teorijo spola.

Leta 1965 sta se kanadskemu paru rodila enojajčna dvojčka Bruce in Brian. Ko je bila pri Bruceu narejena operacija fimoze, je prišlo do zagnojitve in penis je bil amputiran. Za nesrečo je izvedel psiholog Money in se ponudil, da bo otroka rešil tako, da ga bo spremenil v deklico. Otroku je odstranil testise (kastracija), da ne bi proizvajali moškega spolnega hormona (testosterona), kasneje pa mu je začel dajati ženski spolni hormon (estrogen). Otroka so začeli oblačiti kot deklico, mu kupovati punčke in nihče, ne on ne okolica, ni vedel za spremembo spola. Bruce je bil na fotografijah videti kot simpatična punčka in psiholog Money je postal slaven, saj je svojo teorijo lahko dokazoval v primerjanju z Bruceovim bratom Brianom. A Bruce je že od prvega razreda dalje trdil, da je fant in ne punca. Na začetku pubertete je kljub visoki dozi estrogenov mutiral, postal nemiren, in ko bi moral iti na operativno izvedbo umetne vagine, se je uprl in zagrozil s samomorom. Šele ko je izvedel za celotno zgodbo, se je

nekoliko umiril, uradno spremenil spol, se preimenoval v Davida, a kljub temu je leta 2004 končal s samomorom.

Dve leti kasneje je umrl tudi psiholog John Money, ki (poleg Simone de Beauvoir in Judith Butler) še vedno velja za najvišjo avtoriteto genderideologije, ki jo danes zastopa LGBT-druščina in po kateri naj bi se človek rodil kot spolno nevtralno bitje, spol pa naj bi bil le kasnejši »družbeni konstrukt« oziroma naj bi si ga človek sam izbiral.

Biološka dejstva

Z genderideologijo se zadnja leta zelo učinkovito spopada nemški biolog Ulrich Kutschera, ki mu je vredno prisluhniti.

Kakšen teden po oploditvi se zarodek že ugnezdí v maternico. Prvi nastavki spolnih organov (gonad) so najprej spolno nedoločni in se na začetku razvijajo v smeri ženskih jajčnikov. Šele od šestega tedna dalje se pri moškem (XY) zarodku prebudi SRY-gen, ki preusmeri razvoj gonad v smer testisov. Ko testisi začno proizvajati moški spolni hormon testosteron, se začne maskulinizacija celotnega ploda z možgani vred. V 99 % se rodita deček ali deklica. V nekako enem odstotku pa lahko pride do genske anomalije, kot je na primer klinefelterjev sindrom (XXY), ki je včasih viden že po anatomskih spremembah spolnih organov.

Leta 2005 so genetiki odkrili, da je razlika med moškim in ženskim genomom (gen-

Škoda, ki jo povzroča genderideologija, je velika, predvsem ko prodre v šolske klopi in bega naše otroke v njihovih najbolj občutljivih letih.

skim zapisom) prav tako velika kot med človekom in šimpanzem, to je 1,5 %, kar je na področju genetike veliko. Gre za izrazit spolni dimorfizem, ki je zopet postavil v ospredje dejstvo o velikem funkcionalnem pomenu anisogamije. To pomeni, da je v vseh celicah moškega telesa kromosomski par XY, v vseh celicah ženskega telesa pa kromosomski par XX.

Dobili smo razcvet »Gender-Biomedicine« (GB), ki predstavlja odločilno nasprotje ideologiji enakosti spolov – »Gender-Ma-

instreaming« (GM), saj temelji na jasno razkritih znanstvenih dejstvih.

Zadnjih pet ali deset let so ne samo biologija in genetika, ampak tudi biomedicina in nevrobiologija jasno dokazale, kako nesprejemljive so teorije o enakosti spolov. Ne samo vidni telesni organi, tudi moški in ženski možgani so v svoji nevronske prepletenosti in delovanju tako različni, da jih morajo nevrologi analizirati in obravnavati ločeno. Glede spominske zmožnosti, spoznavanja obraza in socialnih odnosov ženske prekašajo moške. Glede prostorske orientiranosti in motoričnih funkcij pa moški prekašajo ženske. Ženske imajo obsežnejši slovar, hitrejše dojetanje, boljše predstavljaljivost, boljše zaznavanje čustev in boljše socialno občutljivost. Pri moških je bolj izrazita agresivnost, imajo boljše vizualne prostorske sposobnosti, matematične sposobnosti, vztrajnost, čut za sistematičnost in podobno. Kot pravi Meyer, so te razlike prisotne že pri majhnih otrocih, ker so biološko in ne kulturno (okoljsko) pogojene.

Istospolna usmerjenost

Ko govorimo o teoriji spola, ne moremo mimo vprašanja homoseksualnosti, lezbistva in drugih neobičajnih spolnih praks. Tudi te teorije izhajajo iz istih ideoloških osnov.

Utemeljitelji sodobne psihoanalize iz 19. stoletja, Sigmund Freud, C. G. Jung in Alfred Adler, so na homoseksualnost gledali kot na nevrozo. Še v času črtanja te diagnoze so vodilni učbeniki psihiatrije homoseksualnost obravnavali kot najpogostejšo obliko seksualne perverzности. V strokovni literaturi iz takratnega časa (npr. Schulte in Tölle, 1973) je navedena pogostnost homoseksualnosti (3–4 %, največ 6 %) in lezbistva (1 %, največ 2 %). Navedene so naslednje vrste homoseksualnosti:

- *razvojná homoseksualnost* najstnikov, ki je najpogostejša, a kasneje izzveni,
- *homoseksualnost zavrtih (nezrelih) osebnosti*,
- *homoseksualna nagnjenost*, ki je večinoma prikrita in nikoli realizirana,
- *pseudohomoseksualnost*, ki se kaže v pasivni prepustitvi homoseksualnemu ravnanju (npr. prostitucija).

Medtem ko se je v Evropi 20 let za ZDA začelo uveljavljati stališče, da je homose-

»Družina je naravni prostor, v katerem se ta odnos vzajemnosti in skupnosti med moškim in žensko uresniči v vsej polnosti. /.../ Ker je družina naravna skupnost, v kateri se vzajemnost in komplementarnost med moškim in žensko v polnosti uresničujeta, je po rangu višje od same družbenopolitične ureditve države, in njena svobodna zakonodajna dejavnost jo mora upoštevati ter pravično priznavati.« (str. 22)

»Če družina, šola in družba delajo skupaj, lahko razvijejo programe vzgoje za čustvenost in spolnost, usmerjene v spoštovanje telesa drugega, spoštovanje obdobja spolnega in čustvenega dozorevanja ter upoštevanje fizioloških in psiholoških posebnosti, stopenj rasti in nevrokognitivnega dozorevanja deklet in fantov, da bi jih lahko na zdrav in odgovoren način spremljali v njihovi rasti.« (str. 26)

»Pot dialoga – ki posluša, razmišlja in predlaga – se kaže kot najučinkovitejša pot pozitivne spremembe od vznemirjenosti in nerazumevanja k viru bolj odprtega in humanega odnosnega okolja.« (str. 29)

Kongregacija za katoliško vzgojo (2019):
Moškega in žensko ju je ustvaril. Za pot dialoga o vprašanju teorije spola v vzgoji.
Cerkveni dokumenti, 159. Ljubljana:
Družina.